

Nabij licht

soms denk ik terug aan vroeger.
geen telefoon, geen pushmeldingen,
alleen een kaars op tafel.

ik kon kijken naar dat vlammetje
alsof het iets wist
wat ik nog moest leren.

het flakkerde.
het leefde.
het maakte de kamer klein
en het leven groot.

nu brandt alles.
schermen, steden, hoofden.
we leven in groot licht.
maar het voelt
zo vaak donker.

we scrollen door meningen,
mensen,
filters,
nieuws.

iedereen wil schijnen.
iedereen wil gezien worden.
en toch:
zoveel mensen voelen zich onzichtbaar.

misschien is dat het verschil:
groot licht
verblind.
nabij licht
verwarmt.

een Johannes schreef in de Bijbel:
"het ware licht kwam in de wereld."
niet als ster,
niet als influencer,
maar als kind.

geen spotlight.
geen soundcheck.
alleen adem.
alleen liefde.

God komt niet met groot licht.
Hij komt met nabij licht.
geen macht, maar mens.
geen afstand, maar aanwezigheid.

niet om alles duidelijk te maken,
maar om dicht bij ons te blijven.

soms is dat genoeg.

ik zie het in kleine dingen:
een appje van iemand die vraagt hoe het echt
met je gaat.
een blik die zegt: "ik snap je."
iemand die luistert,
zonder je te fixen.

dat is licht.
klein, maar echt.
en eerlijk gezegd:
dat is alles wat ik nodig heb.

een kaars verandert de wereld niet,
maar wel de kamer.
en misschien is dat
hoe God werkt.

niet met groot licht,
maar met nabij licht.

niet luid,
maar trouw.

het wonder van kerst is niet
dat het licht overwint,
maar dat het komt.

telkens weer.
ook nu.
ook hier.

💡
licht dat blijft.
niet groot.
maar nabij.



ds. Pieter Hoekstra

